

Sygn. akt: I Ns 937/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Tukaj**

Protokolant: apl. adw. Michał Kempa

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku **Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.**

z udziałem **R. R. (1) i R. K.**

o stwierdzenie nabycia spadku po S. R.

postanowił

1. stwierdzić, że spadek po S. R., synu F. i G., zmarłego w dniu 14 listopada 2011 r. w W., ostatnio stale przed śmiercią zamieszkałym w W. przy ulicy (...), na podstawie ustawy nabyły dzieci R. R. (1) i R. K. po 1/2 części spadku każde z nich;
2. orzec, że uczestnicy postępowania ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygn. akt: I Ns 937/13

UZASADNIENIE

W dniu 02 października 2013 r. wnioskodawca Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym S. R.; jako uczestników postępowania wskazał dzieci spadkodawcy R. R. (1) i R. K..

Uczestnicy postępowania nie zajęli stanowiska merytorycznego w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 11 czerwca 2008 r. Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (pożyczkodawca) zawarł ze S. R. (pożyczkobiorcą) umowy pożyczki, których przedmiotem była kwota 1.974,01 zł i 2.571,00 zł /k. 10-17/.

W dniu 08 września 2010 r. został wydany bankowy tytuł egzekucyjny Banku (...) S.A. nr (...), opiewający na kwotę główną 1.849,94 zł, któremu Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie nadał w dniu 14 października 2010 r. klauzulę wykonalności /k. 18-19/.

W dniu 03 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym nakazał S. R. zapłacenie na rzecz Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1.745,28 zł wraz z odsetkami umownymi /k. 6-7/.

S. R. zmarł w dniu 14 listopada 2011 r. w W.. Nie miał stałego miejsca zameldowania, zaś jego ostatnim miejscem zamieszkania był adres przy

ul. (...)/k. 3, zapewnienia spadkowe uczestników postępowania/.

S. R. w chwili śmierci był wdowcem, pozostawił dwoje dzieci, R. R. (1), urodzonego w dniu (...) w W. i R. K. z domu R., urodzoną w dniu (...) w C.. Przed śmiercią nie sporządził testamentu. Ani R. R. (1), ani R. K. nie składali oświadczenia o przyjęciu ani odrzuceniu spadku po S. R., zaś przed śmiercią nie zawierali z nim umowy o zrzeczeniu się dziedziczenia. Nie toczyło się nadto postępowanie o uznanie za niegodnych dziedziczenia R. R. (1) ani R. K. /k. 3-5, zapewnienia spadkowe uczestników postępowania/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, których autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadnego z uczestników postępowania. Sąd dał wiarę zeznaniom uczestników postępowania, gdyż były spójne i znajdowały oparcie w dokumentach stanu cywilnego złożonych do akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Przepis art. 510 § 1 k.p.c. stanowi, że zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji. Jeżeli weźmie udział, staje się uczestnikiem. Na odmowę dopuszczenia do wzięcia udziału w sprawie przysługuje zażalenie.

Sąd zważył, że wnioskodawca był uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku po S. R., wobec istnienia interesu prawnego w jego wniesieniu. Z dokumentacji złożonej przy wniosku wynikało, że S. R. był dłużnikiem wnioskodawcy z tytułu zawartych umów kredytowych. Wnioskodawca uzyskał z tego tytułu prawomocne orzeczenie sądowe opatrzone klauzulą wykonalności, stwierdzające istnienie zobowiązania zmarłego i jego wysokość, a także jeszcze za życia spadkodawcy wystawił przeciwko niemu bankowy tytuł egzekucyjny, który także został opatrzony klauzulą wykonalności.

Zarzut uczestnika postępowania R. R. (1), jakoby spadkodawca nie mógł uzyskać tak wysokiego kredytu, jak wskazany w umowach, nie mógł prowadzić do nieuwzględnienia wniosku. Istnienie i wysokość wierzytelności wnioskodawcy względem spadkodawcy wynikała bowiem z ww. orzeczenia sądowego i (...), które podlegały wykonaniu w drodze egzekucji.

Przepis art. 931 § 1 k.c. stanowi, że w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

Ze zgodnych zapewnień spadkowych złożonych przez uczestników postępowania, a nadto z dokumentów złożonych przy wniosku, wynikało, że spadkodawca był wdowcem i pozostawił po sobie dwoje dzieci, tj. uczestników niniejszego postępowania. Uczestnicy nie posiadali żadnych wiarygodnych informacji, iżby spadkodawca pozostawił testament, żadne z nich w przepisany terminie nie składało oświadczenia o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku (art. 1015 § 1 k.c.); żadne z nich przed śmiercią spadkodawcy nie zawierało z nim umowy w formie aktu notarialnego o zrzeczeniu się dziedziczenia (art. 1048 k.c.); nie toczyło się również dotąd postępowanie o uznanie uczestników postępowania za niegodnych dziedziczenia (art. 928 § 1 i 2 k.c.).

Z tych przyczyn, wobec nieujawnienia się innych spadkobierców ustawowych, Sąd orzekł, że spadek po S. R. nabyli w częściach równych (po 1/2 części) uczestnicy postępowania.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 520 § 1 k.p.c.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie:

odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć uczestnikowi R. R. (1).

03.04.2014 r.